



Kólia dlhosrstá

— pôvab tela i duše

Kólia dlhosrstá je plemeno, ktoré budí pozornosť už na prvý pohľad svojím impozantným a atraktívnym vzhľadom. Je až ťažko uveriť, že sa v nej skrýva ešte niečo oveľa krajšie, hodnotnejšie, niečo, čo ďaleko presahuje vonkajšiu formu. Jej skutočná devíza tkvie vo vnútornej kráse, v jej obdivuhodnom charaktere. Už len jej prítomnosť je veľkým obohatením dennodenného života, je prínosom k duševnému rozvoju detí a svojou empatiou dokáže pohľadiť aj dušu dospelého človeka. Nie náhodou je toto nežné, oddané a nesmierne inteligentné plemeno radené k najvhodnejším rodinným psom.

História plemena

Presný pôvod škótskeho ovčiaka dlhosrstého, známejšieho pod menom kólia dlhosrstá nie je úplne známy, ale už ako samotný názov napovedá, viaže sa ku Škótskej vysočine. Po stáročia bola psom chudobných pastierov využívaná na prácu s ovcami, pri ktorom bola v neustálom kontakte s človekom. Pre jej inteligenciu,



Marilyn Monroe

oddanosť a svedomitosť bola od počiatku svojimi majiteľmi nesmierne vážená. Odrazom veľkej úcty voči kólii je aj fakt, že s pastiermi chodila aj do kostolov, kde bolo pre kólie vyhradené miesto. Nečudo, že po vzájomnom stretnutí očarila aj veľkú obdivovateľku psov, kráľovnú Viktóriu. Potom, ako sa kólie stali jej miláčikmi, popularita plemena rástla vo všetkých vrstvách obyvateľstva.

Kólie boli v tých časoch oproti dnešnej podobe trošku menšieho vzrastu, mali kratší a širší pysk a celkovo boli hrubšie, menej ušľachtilejšie. Postupne boli v cieľnom chove kólií použité aj iné psie plemená, ktoré ovplyvnili ich exteriér. Napr. za predĺžením a zúžením pysku môžeme údajne hľadať barzoja, za zlatou farbou, či dlhšími nohami írského setra. Kólie začali byť vystavované na prelome 50. a 60. rokov 19. storočia, štandard bol ustanovený v roku 1881.

Kráľovná Viktória svojím osobným vkladom stála za vyzdvihnutím kólií vo Veľkej Británii, no celosvetová popularita plemena prišla zo zámoria. Veľkú vlnu záujmu o plemeno predpripravili v USA Therhunove krásne poviedky o kólii Lad a vyvrcholili sfilmovaním knihy E. Knighta „Lassie se vracia.“

Dlhosrstú kóliu vlastnili monarchovia (okrem kráľovnej Viktórie napr. aj ruský cár Mikuláš II.), viacerí štátnici, politici, americký prezidenti, známi herci (napr. Marilyn Monroe), speváci (napr. aj Elvis Presley) i spisovatelia, ale najmä bežní ľudia. **Všetkých vnímavých ľudí vie očariť nielen jej krása, ale najmä inteligencia, vernosť, zodpovednosť a empatia. To sú črty, ktoré z kólie v očiach majiteľov presahujú bežné vlastnosti psov.**

Pôvodnou farbou kólií bola trikolórna a blue-merle. Zlatá, ktorá je dnes najrozšírenejšia, sa presadila až neskôr. Každé sfarbenie je krásne a pri výbere je naozaj len otázkou osobného vkusu, čo sa komu viac páči.

Neprehliadnuteľné je nesporne blue-merle sfarbenie. Jeho špecifickosť však nespočíva



LAD Dlhosrstá kólia Lad bola hlavnou hrdinkou krásnych Therhunových poviedok

v tzv. letálnom merle géne, ktorý je skloňovaný pri mnohých iných plemenách. Blue-merle sfarbenie je totiž pôvodnou farbou kólií, nebolo do tohto plemena umelo zavlečené a jeho chov sa od začiatku riadi určitými zásadami. Aj napriek tomu chov blue-merle kólií patrí do rúk len skúsenejším chovateľom, najmä tým, ktorí sa na túto farbu špecializujú a poznajú dokonale nielen kvalitu farby, ale najmä genetiku, výživu a silné i slabé stránky jednotlivých krvných línií. Tým, že modrý jediniec môže byť v chove použitý len v kombinácii s trikolórnym jedincom, dochádza k prirodzenému zužovaniu genofondu – a to môže so sebou niesť rôzne



Borginka



riziká. Preto tento chov nie je vhodný pre menej zameraných chovateľov, ktorí nie sú ochotní v prípade potreby za krycím psom vycestovať aj do vzdialenejšej krajiny, či iným spôsobom neustále vyhľadávať vzájomne nepríbuzné línie. Chov blue-merle sfarbených jedincov je preto náročnejší, no ak sa mu človek oduševnene venuje, výsledkom sú odchovy, ktoré sú skutočnou ozdobou plemena.

Povaha plemena

Dlhohrstá kólia je často nielen pre svoj vzhľad, ale aj kvôli svojim povahovým črtám považovaná za aristokrata medzi psami. Je nesmierne inteligentná, citlivá a vnímavá. Má vyrovnanú, pokojnú povahu, je oddaná, dôstojná, úprimná a vždy láskavá. Jej zaradenie k najlepším rodinným psom nie je len formalitou. Deti neskutočne miluje a starostlivo na ne dohliada. S nesmiernou trpezlivosťou, láskou a nadhľadom im toleruje rôzne detské kúsky. Má silne vyvinutý zmysel pre rodinu a je šťastná v jej okruhu.

Kólia nie je ani nervózna, ani agresívna, no napriek tomu oddanosť voči majiteľovi a jeho rodine z nej robí schopného strážcu. Samozrejme, ak niekto hľadá psa, ktorý by aj fyzicky eliminoval „nežiaduce osoby“, mal by svoju pozornosť zamerať iným smerom. Jej kvality stráženia spočívajú v tom, že dokáže z pokojného stavu prejsť v prípade ohrozenia do vytrvalého až podráždeného štekotu a tým upozorní na to, že niečo nie je v poriadku. Voči cudzím ľuďom môže byť nedôverčivá a zvažovať, či ich prijme alebo nie. Kólia vie vyčítať charakter človeka, niektorým ľuďom sa dá len tak vyhladkávať, mnohých vôbec „nerieši“ — je k nim neutrálna, ale na ľudí s nedobrym úmyslom vie byť aj poriadne nepríjemná.

Patrí k menej náročným plemenám psov, učí sa veľmi ľahko, rýchlo a s radosťou.



Enigma Empress du Clos de Seawind a Vega Vitality Zelené tuje

Raz naučené povely si *zapamätá* už navždy. Pri výchove sa nemusí nutne drilovať. Stačí, ak je od malička v kontakte s ľuďmi, vtedy sa veľmi rýchlo a s radosťou učí a pochopí aj komunikáciu medzi ľuďmi, či zákonitosti rodiny. Prírodzene reaguje na pohľad, intonáciu, či tón hlasu svojho majiteľa.

Veľkou prednosťou dlhohrstých kólií je ich prispôsobivosť, preto ich využiteľnosť závisí najmä od majiteľa. Veľmi radi a bez problémov sa totiž prispôbia jeho spôsobu života a jeho aktivitám, len aby boli v jeho blízkosti. Ak majiteľ chce, má veľké možnosti realizácie na aktívne využitie. Kólie sú vhodné tak do rodín s deťmi, ako aj ako spoločníci starších, či osamelých ľudí, ale aj aktívnych ľudí. K svojmu životu však nevyhnutne potrebujú kontakt s človekom. To samozrejme neznamená, že sa dožadujú neustálej pozornosti pána. Musia však mať pocit zázemia a dôvery, ktorý vedie vyčítať už zo správania či gest majiteľa. Je vhodná najmä pre vní-

mavých, citlivých ľudí, ktorí už aj z gest, či pohľadu kólie pochopia veľkosť tohto plemena.

Oddanosť kólií voči „pánovi“ sa prejavuje už aj tým, že na prechádzke sa nevzdávajú ďaleko od neho, ale majú ho vždy na očiach. Prispôsobujú sa ešte aj tempu chôdze svojho majiteľa. Možnosti využitia sú široké, od rodinného priateľa, cez šport (dogtrekking, turistika, pasenie, atď.) až po canisterapiu. To, či dlhohrstá kólia vedie usadenejší alebo aktívnejší život závisí v prvom rade od vedenia majiteľa.

Aj keď sú dlhohrsté kólie určené aj pre začiatok, neznamená to hneď, že sú vhodné pre každého. Čo neznášajú, je tvrdé fyzické i psychické zaobchádzanie a prostredie bez lásky, či bez kontaktu so „svojou“ rodinou. Na kóliu netreba kričať, ona pochopí už len keď sa na ňu škaredo pozriete, prípade mierne zvýšite hlas. Preto hrubé zaobchádzanie vo svojom vnútri nikdy neprijme.



Ch. Ginger Black du Clos de Seawind



JCh. Grace Kelly Blues Du Clos de Seawind

Starostlivosť

Na umiestnenie dlhosrstej kólie nie sú potrebné žiadne špeciálne podmienky. Môže celoročne žiť vo vonkajšom prostredí, ale aj v byte. Musí mať však zabezpečený kontakt s človekom.

Veľa ľudí je uchvátených krásou dlhosrstej kólie, no obáva sa príliš veľkej starostlivosti o srst'. Pritom prehnane poukazovanie na údajnú zvýšenú potrebu ošetrovania srsti nie je opodstatnené. Dlhosrstú kóliu nemusíte ani strihať, ani natáčať, ani trimovať alebo natierať krémami ako niektoré iné plemená. Jej srst' je síce dlhá, ale na pohmat hrubá. Pri takejto štruktúre nedochádza (s výnimkou oblasti za ušami) ku uzlieniu srsti, ako poznáme u niektorých iných dlhosrstých psov. Srst' má samočistiacu schopnosť, preto ani časté kúpanie a šampónovanie nie je potrebné. Okrem toho, mnoho plemien psov má špecifický zápach, no kólia patrí medzi plemená, ktoré nie že nezapácha, ale naopak, vonia. Samozrejme, ak pes žije v byte, je potrebné umývanie labiek a spodku brucha pri návrate z prechádzky, najmä v mokrom počasi.

Inak počas roka je potrebné len približne raz za mesiac prečesať kefou, častotou tohto úkonu sa odvíja hlavne od prostredia (byt, dvor), v akom kólia žije. Srst' za ušami česáme častejšie, aby sa nezaplietla do uzlíkov.

Zvýšenú pozornosť srsti venujeme kólii počas plžnutia. Plžne 1- až 2-krát ročne, môže to byť však individuálne (napr. psy môžu plžnúť menej radikálne, u sučiek je aj hormonálny vplyv na srst'). Vtedy treba všetku podsadu vyčesať kovovým hrebeňom. Jej srst' sa dá do neho dobre zachytiť, takže na rozdiel od krátkosrstých plemien psov (kde často plžnutie prebieha celoročne a krátka srst' sa zapicháva do kobercov) nebýva byt až tak poznamenaný prítomnosťou psa. Ak aj nejaká srst' ujde pozornosti hrebeňa, vlhkom handrou sa dá veľmi jednoducho pozbierať.

Chov a výstavy

Výstavy psov sú prehliadkou krásy, na ktorej sa môžu bežní návštevníci potešiť krásou rôznorodých plemien, záujemcovia o šteniatko sa bližšie zoznámia so svojím vyvoleným plemenom, či vybrať si seriózneho chovateľa. Pre vystavovateľov slúži výstava nielen ako samotná súťaž s cieľom vyhrať, ale pre zodpovedných a múdrych milovníkov plemena slúži na sledovanie aktuálneho stavu chovu – jeho plusov a mínusov, na výber vhodného krycieho psa a v neposlednej rade na stretnutie s blízkymi priateľmi.

Na to, aby mohol byť pes s preukazom o pôvode akéhokoľvek plemena niekedy použitý v chove, musí splniť podmienky chovu dané príslušným klubom zastrešujúcim dané plemeno. U kólií sú podmienky veľmi jednoduché. Nie je k nim potrebná ani bonitácia, ale stačia 2 výstavy od triedy mladých, z ktorých 1 musí byť klubom organizovaná a druhá musí byť minimálne so zadávaním CAC. Je nutné na nich získať minimálne známku veľmi dobrý. Aj keď zdravotné vyšetrenia nie sú v súčasnosti povinné z hľadiska získania chovnosti, dnes sú už našťastie vo väčšine prípadov bežným štandardom chovateľov.

Zdravie

Zvykne sa hovoriť, že každá líška svoj chvost chváli. V tomto kontexte sú vnímané aj mnohé vyhlásenia chovateľov rôznych plemien na margo zdravia toho svojho plemena. Pri dlhosrstých kóliách môžeme však smelo prehlásiť, že skutočne nie sú zaťažované chorobnosťou. Vo všeobecnosti sú to zdravé a neprešľachtené psy. To však neznamená, že sa jej ochorenia úplne a automaticky sami od seba vyhýbajú. Preto zodpovedný záujemca o šteniatko si vyberá taký chov, kde sú rodičia vyšetrení na dyspláziu bedrových kĺbov (HD) a majú absolvované vyšetrenie očného pozadia (CEA, PRA, kat.). Každý majiteľ kólie by mal vedieť aj o tzv. MDR1 defekte, teda o precitlivelosti kólií voči podaniu ivermectínu a jeho derivátom.

Rodokmeň nie je len „kusom papiera“

Problematika tzv. bezpapierového chovu psov, inak napísané – neregulovaného množenia psov za účelom zisku sa dotýka



Ich. Csóvanyospataki Maryja-Gold

aj kólií. Prejavy týchto aktivít sú zhmotnené v produkcii šteniat odlišujúcich sa od štandardu nielen exteriérom a povahou, ale alarmujúca je aj zdravotná stránka takto vyprodukovaných jedincov. Ich predajná cena nepokrýva ani reálne nutné náklady na ich odchov, či na tak potrebnú základnú veterinárnu starostlivosť. Pritom práve dobrá starostlivosť o šteniatka počas odchovu po nutričnej stránke je hlavným vkladom do jeho budúcnosti. Nehovoriac o tom, že v bezpapierovom chove je veľké riziko nevedomého využitia blízkej príbuzenskej plemenitby. Preto ani neprekvapuje priepastný rozdiel po zdravotnej stránke medzi takto odchovanými šteniatkami



JCh. Tinky Winky Zelené tuje



a skutočnosť, že majiteľ niekoľkonásobne preplatí nákupnú cenu návštevami veterinárnych zariadení.

Pri chove s preukazom o pôvode má záujemca istotu nielen v presnej identite šteniatka, povahe, zdravotnej anamnéze rodičov a ďalších predkov, ale vie si preveriť aj serióznosť chovateľa. Dnes si väčšina záujemcov nekupuje šteniatka s rodokmeňom zďaleka preto, aby v budúcnosti vyhrávali na výstavách, či sa venovali chovu. V šteniatkach z chovateľskej stanice predovšetkým vidia záruku kúpy toho, čo predávajúci deklaruje. Priemerná cena šteniatka kólie dlhosrstej je v súčasnosti okolo 400–600 EUR. Ceny smerom nahor, či nadol poukazujú na kvalitu (výnimočná línia, zahraničné krytie atď.), či zdravotnú anamnézu chovu.

Chovatelia a majitelia kólií na Slovensku sú združení v Klube chovateľov kólií a šeltií (ďalej KCHKŠ). Jeho úlohou je podpora chovu a zušľachtovanie plemena nielen po exteriérovej stránke, ale utvrdzovanie zdravia a pevného a vyrovnaného charakteru. KCHKŠ nadväzuje na činnosť pôvodného Československého „Klubu chovateľov kólií a šeltií“ so sídlom v Prahe, ktorý vznikol po druhej svetovej vojne a mal celoštátnu pôsobnosť. V roku 1968 došlo k jeho rozdeleniu na slovenskú a českú vetvu



Ch. Samatha Sue Zelené tuje s deťmi

a v roku 1997 získal hlavičku FCI. V súčasnosti má klub 90 členov, z ktorých sa mnohí venujú aktívne výstavám, chovu, športovým, či spoločenským aktivitám (rôzne stretnutia milovníkov plemena).

Kólie zo Zelených tují

Chovateľská stanica Zelené tuje bola zaregistrovaná 1. apríla 1987. Všetko to začalo úplnou náhodou — od výberu plemena, cez výber chovateľky od ktorej sme kúpili prvé šteniatko — nezabudnuteľnú Borgiu Tamburín, až po obklopenie sa výnimočnými ľuďmi, ktorí nás veľa naučili a v mnohom ovplyvnili.



Urba Ultima Zelené tuje s Matejom

Postupne a cielene pribudli neskôr ďalšie kólie. Pochádzali od nestorov vtedajšieho československého chovu — pani Hábovej (Riccia ze Zlatého Lomu) a pani Křečkovej z Prahy (Golden Gwendy ze Zlaté Jalny a Fantasy in Blue ze Zlaté Jalny). V tých rokoch sme sa venovali chovu nielen zlatých a trikolórnych, ale aj pre Slovensko na tú dobu raritných modrých kólií.

V rokoch 2007 až 2011 sme do našej chovateľskej stanice postupne importovali 4 a do sesterskej chovateľskej stanice Amnis Rhei ďalších 5 kvalitných dlhosrstých kólií z prestížnych zahraničných chovateľských staníc z Maďarska, Francúzska, Nemecka, Holandska. Všetky vedú kvalitné anglické a francúzske krvné línie, ktoré sa ešte snažíme obohacovať zahraničnými krytiami. Charakteristickým prvkom nášho chovu je používanie len jedincov vyšetrených na možné dedičné ochorenia.

V roku 2012 sme oslávili 25 rokov od založenia chovateľskej stanice Zelené tuje. Pri tej príležitosti uzrela svetlo sveta prvá pôvodná slovenská monografia plemena Kólia dlhosrstá — praktická príručka pre majiteľov kólií. Koncom roka sme si našu históriu pripomenuli vydaním brožúry Zelené tuje — 25 rokov chovu kólií.

Všetky kólie, ktoré máme v súčasnosti, ale i tie, ktoré už prešli cez „dúhový most“ sú, alebo boli výnimočné. Každú jednu som mala alebo mám nesmierne rada a neviem si predstaviť, že by som na niektorú z nich niekedy zabudla. No predsa len existuje jedna, ktorá má výnimočné postavenie. Je ním naša prvá kólia BORGIA.

Príchodom Borgie sa zmenil celý chod domácnosti. To malé okaté šteniatko od

začiatku ovplyvňovalo nielen mňa — moje pocity, myšlienky a činy, ale nadchlo celú našu rodinu. Vyžarovalo z nej niečo nedefinovateľné, niečo, čo nás nútilo bez zaváhania ju milovať a obdivovať zároveň. Obdivuhodná bola nielen jej inteligencia, ale aj nesebeckosť. Jej myšlienky smerovali len k nám, celá jej duša bola zviazaná s našou rodinou. Borgia bola nesmierne múdra. Ovládala nielen povely, ale reagovala aj na mimiku tváre, či pohyby rúk. Aby sa dostala presne tam, kde túžila, naučila sa sama od seba aj otvárať dvere. Bola taká empatická, že sme mali pocit, že vie aj myšlienky čítať.

Borgia zmenila môj pohľad na svet. Ovplyvnila významné i drobné veci v mojom živote. Jej vďačím za lásku ku kóliám, aj za rozhodnutie študovať veterinárnu medicínu. Za dennodenné radosti, za krásne detstvo a v konečnom dôsledku aj za veľmi pozitívny vzťah ku histórii. Kvôli prechádzkam, ktoré nesmierne milovala sme totiž zaviedli tradíciu návštev po zručaninách hradov Západného Slovenska. Každú nedeľu sme sa celá rodina spolu niekam vybrali. Pre niekoho možno banalita, pre mňa krásne časy dospelovania.

Borgiu poznal a obdivoval široko ďaleko každý, kto mal aspoň trošku vzťah ku psom. Dokonca sa ňou inšpiroval aj sused, ktorý pomenoval podľa nej svoju sučku. Dnes z rozhovorov vo veterinárnej ambulancii cítim, že Borginku majú mnohí, aj cudzí ľudia z nášho okolia prekvapujúco ešte stále v živej pamäti.

Jej odchod bol veľmi nečakaný. Na prechádzke nešťastnou náhodou vbehla rovno pod auto. Uhynula na mieste. Tá bolesť, ktorá prišla, sa nedá popísať. Dosť



Pasenie s kóliou

dlho trvalo, kým sme to doma vôbec prijali, kým sme o tom boli vôbec schopní hovoriť. Život však šiel svojou cestou, či som chcela alebo nie... Často rozmýšľam, akým smerom by sa to všetko vyvíjalo, keby nebolo jej v našom živote. Možno to bude znieť zvláštne, ale Borgia od nás nikdy celkom neodišla. Vidím ju v každej našej kólii, v každom šteniatku, ktoré sa u nás narodí. A v každom novom majiteľovi kólie vidím seba spreď mnohých rokov.

Plánov do budúcnosti je veľa, čo z toho sa podarí naplniť – to ukáže čas. Radi by sme však pokračovali najmä v propagácii plemena a cez skvalitňovanie genofóndu a utvrdzovanie zdravia jedincov aj v samotnom rozvoji chovu dlhosrstých kólií na Slovensku. Pevne verím, že sa nám podarí odchovať ešte viacero vrhov, jedincov ktoré budú obohatením nielen pre samotných majiteľov, ale i pre slovenský chov.

Výstavy

Za najväčšie úspechy uplynulého obdobia považujem najmä výstavné úspechy odchovov z R, S, T a U vrhu Zelené tuje (Ch. Rebel Robespierre, Ch. Rumba Regality, Ch. Sultan Saladin Zelené tuje, Ch. Savoy Solace, Savignone Sable, Ch. Samantha Sue, Jch. Tinky Winky, Unus Pro Multis Zelené tuje). Napriek tomu, že sa jedná o veľmi mladé jedince, aj za uplynulý rok sa im podarilo opäť získať ďalších 10 CACIBov, veľmi veľa CACov, či ukončiť šampionáty vo viacerých krajinách. S našimi psami, či odchovmi sme získali klubových víťazov mladých u psov, víťaza špeciálnej výstavy u sučky i psa, či víťaza (BIS) z celej špeciálnej výstavy. Na klubom organizovaných výstavách sme niekoľkokrát za sebou získali víťazstvo o najlepšiu chovateľskú

stanicu výstavy, ale stáli sme na stupienku víťazov aj na dvoch ďalších výstavách. Za rok 2012 sa Zelené tuje stali opätovne Top chovateľskou stanicou dlhosrstých kólií na Slovensku.

Samozrejme tieto úspechy tešia – veď za tým je potvrdenie dobrej chovateľskej práce, ale najviac zo všetkého sme hrdí na to, že všetky šteniatka z našej chovateľskej stanice sú v takých rodinách, kde ich prítomnosť vedie k obojstrannému obohateniu.

Prostredníctvom kólií naša rodina spoznala veľa príjemných ľudí, nadviazalo sa množstvo priateľstiev. I keď chov a výstavy sú veľmi príjemnou časťou spoločného života s kóliami, naše psy boli a sú v našom ponímaní v prvom rade rodinnými psami a vynikajúcimi spoločníkmi.

Štandard v skratke

Je to pes mimoriadnej krásy, s pokojnou dôstojnosťou. Stavba tela sa vyznačuje silou a aktivitou bez známok ťažkopádnosti a akýchkoľvek stôp hrubosti. Kólia je priateľsky založená, bez akýchkoľvek stôp nervozity alebo agresivity. Je to výborný spoločenský pes, priateľský, veselý a aktívny, s dobrým vzťahom k deťom a ostatným psom.

Veľmi dôležitá je celková vyváženosť hlavy, najdôležitejší je hladký výraz hlavy. Stop má byť mierny, ale zreteľný. Nos je vždy čierny, zhrzýv nožnicový. Oči nemajú byť veľké, ani príliš malé, sú mandľového tvaru a tmavohnedej farby (okrem blue-merle sfarbenia, kde môže byť jedno alebo obe oči čiastočne alebo úplne modré). Uši majú byť nasadené nie príliš blízko, ani príliš

ďaleko od seba. V pokoji sú položené dozadu, avšak v afekte nesené dopredu, v 1/3 klopené.

Trup má byť mierne obdĺžnikového formátu s dostatočne dlhým krkom a rovnou chrbtovou líniou, iba mierne kľenuťou v oblasti bedier.

Nezameniteľným, charakteristickým znakom plemena je jeho ľahký, vzdušný a plynulý pohyb bez známok akejkoľvek námahy.

Osrstie je veľmi husté. Krycia srst' je rovná, na dotyk tvrdá, podsada mäkká, huňatá. Na tvári je priliehavá, krátka srst'. Srst' na špičkách uší je krátka a hladká, smerom k nasadeniu ucha srsti pribúda. Na zadnej strane predných končatín má zástavy (strapce). Zadné končatiny nad päťami sú bohato osrstené, od piat nadol je krátka srst'. Chvost je bohato osrstený.

Štandard FCI uznáva 3 sfarbenia: zlatú, trikolór a blue-merle. Všetky vymenované farby by mali mať pre kólie typické biele znaky. Obvyklá je biela kresba s úplným, alebo čiastočným golierom, bielou hrudou, s bielymi znakmi na končatinách a labkách, s bielou špičkou chvosta. Na tvári a na čele môže byť lysinka. 🐾

MVDr. Stanislava ZUBRICKÁ
chovateľská stanica Zelené tuje,
www.zelenetuje.sk



MVDr. Stanislava ZUBRICKÁ
Dlhoročná chovateľka kólie dlhosrstej,
poradkyňa chovu kólií,
veterinárna lekárka

